

De kleine vorstin

Op 30 april is Beatrix van Oranje geen koningin meer. Ze zet dan nog één handtekening als koningin en verklaart daarmee dat ze weer gewoon prinses Beatrix is en haar oudste zoon koning Willem Alexander wordt. Weer een 'hoofdstuk in de Vaderlandse Geschiedenis' afgesloten, zoals dat die dag zal worden gezegd. Als dat gebeurd is, Willem Alexander op het balkon als koning is toegejuicht en de familie van Oranje en hun gasten van een eenvoudige lunch hebben genoten, zal de nieuwe koning ingehuldigd worden als Koning van het Koninkrijk der Nederlanden en zijn Máxima mag zich dan Koningin noemen. De kroon krijgt hij niet op het hoofd, want het verhaal gaat dat die zo groot is dat hij blij mag zijn dat hij oren heeft, anders zou dit attribuut tot op zijn neus zakken. En dat kijkt zo moeilijk.

Door al dat oranje nieuws vergeten we bijna dat wij Zeeuwen twee maanden geleden onze eigen kleine vorstin uitzwaaiden. Op 8 februari nam Karla afscheid van de diverse Staten en van ons als het Zeeuwse volk. Ze wilde echter niet van zakken vullen en graaien beschuldigd worden en bleef daarom gewoon tot 1 maart werken. En in een laatste interview met de Provinciale Middelburgse Courant voor Zeeland deed ze weer van zich spreken met een erg teer punt voor onze Zeeuws Vlaamse medezeelandgenoten. De tol voor de Westerscheldetunnel is volgens haar eigenlijk een zegen, want als die niet bestond, zouden die brave mensen uit het onderscheldse landsdeel allemaal hun inkopen in Middelburg gaan doen. Waarom niet in Goes, Karla? Nu lijkt me die bewering wel hèèèèl sterk, want bij mijn jaarlijkse tochten in het gebied links en rechts van de Braakman heb ik toch genoeg supermarkten en anders soortige winkels, waar nog spullen worden verkocht. Misschien heeft Karla wel een beetje gelijk, want een tolvrije tunnel zou kunnen betekenen dat er nog meer onderscheldse zeelandgenoten hier inkopen zouden komen doen.

Is het jammer dat Karla weggaat? Zeker wel. Ze was een kleurige noot in de wel erg saaie mannenwereld van het provinciaal bestuur. Haar voorgangers van Gelder en Boertien waren geen feestneuzen. Karla kon dat als geboren Brabantse beter. Ze hield wel van een feestje. De eerste Oosterschelde kreeft was ieder jaar weer blij dat hij of zij via Karla de pan in mocht. Ze ontving op eigen kosten de Zeeuwse prins Carnaval en hun gevolg, zodat er minstens één maal per jaar weer vrolijke muziek door de abdijgangen klonk, waar dat voor de beeldenstorm dank zij de monniken regelmatig het geval was.

En de gasten die zelf boterhammen voor de lunch meebrachten, kregen van haar eigen centjes nog een stukje vers fruit aangeboden. In Den Haag en elders waren ze wel eens moe als ze weer kwam om onze Zeeuwse belangen te behartigen. Dat dit niet altijd lukte, kun je haar niet kwalijk nemen, maar ze heeft, denk ik, toch meer bereikt voor ons mooie landje dan we kunnen vermoeden. Ook voor haar werd 'Zeeland, geen dierber plek op onze aard'.

Ik zal Karla missen. Ze was een soort Jacoba van Beieren, want ze maakte ook Hoekse en Kabeljauwse twisten mee. Ze gaf kleur aan het provinciebestuur. Ze was zo gezegd de vrolijke noot tussen de saaie pakken van de gedeputeerden, haar hoeden bracht zwier en haar lach werkte ontwapenend. Ik denk niet dat ze in de kleine Carla zal voortleven. Frau Carla Schönknecht, de nieuwe gedeputeerde, mist toch wat grote Karla wel heeft, n.l. schwungcharisma. En de grote Karla legde geen eed af met de verkeerde hand en een kleinkind op de arm. Beetje slordig kleine Carla. Grote Karla, kleine vorstin, dank voor de kleur in ons Zeeuwse leven. Geniet ervan en doe nog maar het een en ander voor ons Zeeuwsen, want Rust Roest en achter de geraniums zie je niet veel. Het gaat u goed !

